

- asiassa on annettava lopullinen tuomio ja kanne on hylätävä perusteettomana
- pääasian valittaja on veloitettava korvaamaan tästä valituksesta johtuvat oikeudenkäyntikulut sekä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa asiassa T-196/02 aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki virheen, kun se katsoi, ettei tosiasiallista tuensaajaa ollut mahdollista määrittää saatavilla olevien tietojen perusteella. Tosiasiallisen tuensaajan määrittäminen on tavallisesti keskeinen osa komission päätöksiä, joissa määrätään sääntöjenvastaisia tukia takaisinperittäviksi. Tosiasiallisen tuensaajan määrittäminen on nimittäin välttämätöntä, jotta sääntöjenvastainen tuki voidaan tehokkaaksi periä takaisin. Näin ollen tosiasiallisen tuensaajan määrittämisen toteaminen mahdottomaksi ei ole asetuksen (EY) N:o 659/1999 13 artiklan 1 kohdan mukaista.

Toiseksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki virheen, kun se katsoi, että komission päätös perustui pelkkään oletukseen, mikä ei täyttänyt edellytystä, jonka mukaan päätös on tehtävä saatavilla olevien tietojen perusteella. Yhtäältä saatavilla olevien tietojen perusteella tehtävältä päätökseltä ei edellytetä ehdotonta varmuutta. Toisaalta komission päätös perustui SKL-M:n selvitysmiehen toimittamiin tietoihin, jotka koskivat taitotiedon kehityskuluja. Komissiolla oli näin ollen riittävästi tietoja, joiden perusteella se saattoi todeta, että taitotiedon luovutuksesta MTU:lle koituu kyseiselle yritykselle etua.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Korkein hallinto-oikeus (Suomi) on esittänyt 23.11.2007 — A

(Asia C-523/07)

(2008/C 22/63)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Korkein hallinto-oikeus

Pääasian asianosaiset

Kantaja: A

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) a) Sovelletaanko tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevissa asioissa annetun asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 2201/2003⁽¹⁾ (Bryssel II a -asetus) nyt esillä olevan kaltaiseen, julkisoikeudellisen lastensuojelun yhteydessä yhtenä päätöksenä tehdyn, lapsen välitöntä huostaanottoa ja sijoittamista kodin ulkopuolelle koskevan ratkaisun täytäntöönpanoon kokonaisuudessaan
- b) vai asetuksen 1 artiklan 2 kohdan d alakohdan säännös huomioon ottaen pelkästään sijoittamista kodin ulkopuolelle koskevaan osaan päätöksestä.
- 2) Miten asetuksen 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua asuinpaikan käsitettä samoin kuin siihen liittyvää 13 artiklan 1 kohtaa on yhteisöoikeuden mukaan tulkittava erityisesti silmällä pitäen tilannetta, jossa lapsella on vakinainen asunto yhdessä jäsenvaltiossa, mutta hän oleskelee toisessa jäsenvaltiossa viettäen siellä kiertelevää elämää.
- 3) a) Jos katsotaan, että lapsen asuinpaikka ei ole jälkimmäisessä toisessa jäsenvaltiossa, millä edellytyksillä kiireellinen turvaamistoimenpide (huostaanottotoimenpide) voidaan silti toimittaa asetuksen 20 artiklan 1 kohdan nojalla tuossa jäsenvaltiossa.
- b) Onko asetuksen 20 artiklan 1 kohdan mukainen turvaamistoimenpide vain sellainen toimenpide, joka voidaan toteuttaa kansallisen lain mukaan ja ovatko kansallisen lain tuota toimenpidettä koskevat määräykset sitovia artiklaa sovellettaessa.
- c) Onko asia turvaamistoimenpiteen toteuttamisen jälkeen viran puolesta siirrettävä toimivaltaisen jäsenvaltion tuomioistuimelle.
- 4) Jos jäsenvaltion tuomioistuin ei ole lainkaan toimivaltainen, onko sen jätettävä asia tutkimatta vai siirrettävä se toisen jäsenvaltion tuomioistuimeen.

⁽¹⁾ EUVL L 338, s. 1.